

seže z dne 27. decembra 1917 v onem delu, v katerem se navaja govor predsednika ruske delegacije temu, kar se je v tej seji dogovorilo. Kar se tiče ruski delegaciji popolnoma neznane resnične ali fiktivne brzojavke petersburške agenture, na katero je nemško časopisje in gosp. državni tajnik skliceval, se mora ruska delegacija o tem šele podučiti. Trockij je izrazil nato svoje obžalovanje, da je prišlo do tega nesporazumljenja, ki ni v nobeni zvezi z deli delegacije. Kar se tiče protestov generala Hoffmanna, ki so jih vojaški zastopniki vseh drugih delegacij podpisali, protestov proti članom časopisja, proti brezličnim brzojavkam, oklicem itd., mora izjaviti, da niti pogoji premirja niti značaj mirovnih pogajanj ne omejujejo svobode časopisja in besede. Po teh uvodnih izjavah je prešel g. Trockij na vsebino izjav, podanih od predsednikov nemške in avstro-ogrske delegacije ter izjavjal:

Najprej potrjujemo, da hočemo v popolnem soglasju s storjenim sklepom nadaljevati mirovna pogajanja, ne glede na to, ali se jim pridružijo ententne države ali ne. Izjava štirizveze, ki je bila v tej delegaciji z dne 25. decembra 1917 formulirana, da so prišli temeljni splošnega miru sedaj ob veljavo, ker se države entente med desetdnevni rokom niso pridružile mirovnim pogajanjem, vzamemo na znanje. Mi s svoje strani vztrajamo pri temeljni demokratičnega miru, ki smo jih proglasili. Kar se tiče ruskega predloga, da naj se nadaljna pogajanja prelože na nevtraln tla, je vzrok temu želja, da se ustvarijo za obe stranki enako ugodne razmere. Rusko javno mnenje se sploh spodtika nad tem, da se ruska delegacija pogaja v trdnjavi, ki je zasedena od nemških čet. Zlasti, ker gre tu za usode živih narodov. Tehničnih težkoč, ki bi bile posledica preložitve pogajanj na nevtralna tla, ruska delegacija ne more priznati, ravnotako malo, kakor intrige entente, proti kateri se zna Rusija sama varovati. Opozarjajoč na mirovno politiko, katero je maksimalistična vlada konsekvntno zasledovala in z ozirom na dokazano svojo neodvisnost, je omenil g. Trockij nadalje, da nima prav nobenega vzroka misliti, da bi mogla diplomacija entente na nevtralnih tleh z večjim uspehom nastopiti proti miru, kakor v Petersburgu. Nasproti bojazni, katero je izrazil predsednik avstro-ogrske delegacije, da bi mogle vlade Anglije in Francoske pred in za kulisami poskusiti preprečiti sklep miru, smatra za potrebno izjaviti, da izbaja maksimalistična politika brez kulis, ker je ruski narod ta orožja te stare neumestne diplomacije skupaj z mnogimi drugimi stvarmi v zmagoviti vstaji dne 25. oktobra odpravil. Če torej po mnenju ruske delegacije tehnične in politične razmere ne večje usode miru brezpogojno na Brest-Litovsk kot kraj pogajanj, se ruska delegacija ne more ogniti drugega argumenta, ki ga je državni kanceler omenil. Misli oni del govora grofa Hertlinga, v katerem je ta opozoril na dobro pravico in lojalno mišljenje Nemčije, poleg tega pa tudi še na mogočnost Nemčije. Ruska delegacija nima niti možnosti, niti namena, zanikati, da je njena dežela vsled politike do pred kratkim vladajočih razredov oslabiljena. Toda svetovne pozicije ne določa samo trenutno stanje njenega tehničnega aparata, marveč jo določajo tudi v njej živeče možnosti, kakor vendar tudi ne gre presojati gospodarske sile Nemčije samo po sedanjem stanju njenih sredstev za prehrano. Ravnotako kakor sta oživili velika reformacija 16. stoletja in velika revolucija 18. stoletja ustvarjajoče sile nemškega in francoskega naroda, je velika revolucija v Rusiji oživila in razvila ustvarjajoče sile ruskega naroda. Toda ruska vlada je zapisala na čelu svojega programa besedo „mir“ in velike simpatije, katere prinaša ruski narod narodom zaveznikov, ga potrjujejo v želji, doseči čim prejšnji mir, ki bo imel svoj temelj na sporazumu narodov. Da odvzame državam štirizveze pretvezo pretganja mirovnih pogajanj iz tehničnih razlogov, sprejema ruska delegacija zahtevo, da naj ostane v Brestu-Litovskem. Ona ostane v Brestu-Litovskem, da

razbistri vsako možnost in boju za mir. Ruska delegacija se odprave svojemu predlogu glede preložitve mirovnih pogajanj na nevtralna tla ter predlaga, da naj se pogajanja nadaljujejo. Na predlog predsednika se je nato sklenilo, da se vrši popoldne interno posvetovanje med delegati Nemčije in Avstro-Ogrske na eni strani ter delegati Rusije na drugi strani.

Politični utrinki.

Za „jugoslovansko državo.“

Z velikanskim pritiskom so pričeli slovensko-prvaški listi, zlasti pa mariborska glasila dra. Korošca, na naravnost veleizdajalski način delovati za „jugoslovansko“ državo. Vsak pametni človek se čudi nad predrznostjo teh v sovražnikovi službi stoječih struj in obenem nad neverjetno prizanesljivostjo cesarskih oblastij. Ali je res na Avstrijskem že dovoljeno, da se sme na nepopisljivi način rušiti temelje države? Ali kazenska postava res ne živi več? Paragraf 58 kazenske postave pravi izrecno: Zločin veleizdaje pregreši tisti, kdor kaj napravi, kar je naperjeno na odtrganje kakšnega dela enotne državne zveze cesarstva, naj se to zgodi v javnem ali skritem, z besedami, pisavo, tiskovinami ali slikami. — In paragraf 59 kazenske postave pravi, da je ta zločin veleizdaje kaznovati s smrtno kaznijo proti vsakemu, kdor je tako stvar pregrešil in tudi če je njegova nakana ostala brezuspešna. Ta kazen velja za vse, za povzročitelje veleizdaje, kakor za sopomočnike... Tako pravi postava, cesarska postava! Ta zločin pa izvršujejo vsako uro oni „jugoslovanski“ politiki, ki hočejo po lastni izpovedi raztrgati „Avstrijo“ ter uresničiti „jugoslovansko“ državo skupno s kraljemorilskimi Srbi in s Hrvati. In vendar ni nobenega državnega pravnika, ki bi proti tem veleizdajalskim hujskačem dvignil obtožbo! Tisoči in tisoči štajerskih ter koroških slovenskih in nemških vojakov prelivajo svojo kri na vseh mejah, da bi branili ljubljeno avstrijsko domovino pred sovražnim napadom. Niti eden teh poštenih, požrtvovalnih vojakov ni pohitel na bojišče, da bi tam s svojo krvjo uresničil skupno „jugoslovansko“ državo z onimi Srbi, ki so kot besni morilci povzročili to svetovno vojno. Vsi so šli za Avstrijo v boj. Doma pa so medtem blagoslovljeni in neblagoslovljeni hujskači pričeli svojo protiavstrijsko in veleizdajalsko gonjo. Nič več se ne čuje v teh krogih, ki stoje v službi sovražnikov, stari klic „vse za vero, dom, cesarja“, — pač pa se čuje edino geslo „vse za jugoslovansko državo“... In oblast molči, ne sliši in ne vidi ničesar! Ali res čakajo, da se bodejo uresničile tudi pri nas razmere, kakor jih je uresničil svoj čas na smrt obsojeni in potem pomiloščeni češki veleizdajalec dr. Kramar v severnem delu monarhije? Naš dr. Korošec je že danes pravi Kloufač: ali čakajo, da postane Kramar? Med otroci, med nezrelimi deklinami, med ženskami širi dr. Korošec s svojimi pomagaliči seme veleizdaje. Ali bode to še vedno naprej trajalo? Ali ni dovolj, da se je vsled „jugoslovanske“ protiavstrijske hujskarije na Spodnjem Štajerskem že enega cesarskega uradnika umorilo?... Ljudstvo samo ob sebi je nedolžno, kajti — kakor smo vedno naglašali — je slovensko ljudstvo vedno pošteno avstrijskega mišljenja. Ali po političnih duhovnikih in drugih plačanih hujskačih mora to pošteno slovensko ljudstvo izgubiti polagoma svoje zaupanje v Avstrijo, — mora postati zbegano in zbesnelo, — quovadis Austria? „Jugoslovanska“ hujskarija, kakor jo izvršuje danes dr. Korošec s svojimi sopomočniki, je danes velika nevarnost za enotno, nerazrušljivo Avstrijo. In kdor tega danes ne vidi, ta je neozdravljivo slep in gluhi. Naši vojaki na

frontah vidijo in čutijo vse to; oni bodejo tudi, kadar pridejo po zmagovitem miru domu, napravili red!

Koliko so napravili Čehi za Avstrijo?

„Deutsche Nachrichten“ pišejo: Na Moravskem in Češkem posedujejo Čehi najplodovitejše pokrajine, medtem ko živijo Nemci na Češkem v obrobnem gorovju in obstoji na južnem Moravskem večinoma vinogradništvo. Ker znaša poleg tega nemško prebivalstvo na Češkem le 37 procentov in je v nemških pokrajinah industrija prevladujoča, ne pade niti tretjina kmetijsko obdelanega ozemlja na Češkem na od Nemcev naseljene pokrajine. Ako bi češki okraji svoje oddajalne dolžnosti ravno tako izpolnjevali, kakor nemški okraji, bi morala češka oddaja nemško mnogokrat prekositi. To pa se žalibog ni zgodilo. Nemški okraji Češke so do 30. oktobra 1917 oddali rži 918.000 meterskih centov, češki okraji pa 840.000 meterskih centov. Pri temu se mora premisliti, da se je v nemških okrajih 166.000 hektarjev, v čeških okrajih pa 290.000 hektarjev nasadilo. Ako bi češki okraji razmeroma toliko oddali, kakor nemški, morali bi poslati 1.427.470 meterskih centov rži, torej za 597.170 meterskih centov več, kakor so v resnici oddali. Pri temu se še vedno ni vpoštevalo, da so plodoviti češki okraji večinoma v ravnini, medtem ko nemški gorski okraji ne nosijo toliko. Isto razmerje obstoji pri oddaji masla. Nemški okraji na Češkem so oddali 101.482 kil, Čehi pa za svoje skoraj dvakrat tako veliko gospodarsko ozemlje samo 128.560 kilogramov. Splošno znano dejstvo je, da se dobiva danes v čeških okrajih moko za ceno 6 do 8 kron za kilo, puter za 24 do 30 kron. Češki okraji Moravske so v času od aprila do oktobra 1917 imeli neopravičene večje dohodke od 4.200.000 kron iz nemških pokrajin. Vkljub temu so pri prvih petih vojnih posojilih kmetijske blagajne na nemškem Moravskem 47.956.000 kron, češki okraji pa samo 60.802.000 kron vojnega posojila podpisale. Na Češkem podpisale so nemške kmetijske blagajne po svoji centralni kasi 106.902.000 kron, češke kmetijske občine pa po svojih blagajnah 57.680.200 kron. Podpisovanje vojnega posojila pri Čehih, ki so lastniki bogatih, plodovitih okrajev, moralo bi biti mnogo večje, ako bi stalo v istem razmerju kakor podpisovanje Nemcev.

Objavili smo ta članek samo iz tega vzroka, ker se pri nas vedno naglašja potrebno zvezo Slovencev s Čehi. Čehi so naravnost vsled svoje agitacije izgubili vsako pravico, imenovati se Avstrijce. Pri nas je stvar drugačna: slovensko ljudstvo še ni pokvarjeno in še ni veleizdajalskega, protiavstrijskega mišljenja. Zato smatramo politično zvezo enega dr. Korošca, katerega intrige so danes žetjak vsemu svetu znane, za največjo nevarnost v tej vojni. Na ta način seveda Avstrija ne bode mogla zmagovita in ponosna iz te vojne prihajati. Stvar se bode morala enkrat odločno in jasno povedati. In odgovornost za tako odločno besedo bodejo morali prevzeti — drugi!

Izpred sodišča.

V časih rekvizicije.

Leoben, 9. januarja. Zaradi razžaljenja neke rekvizicijske komisije in pretepavanja nekega žitnega nakupovalca bil je posestnik Matija Schnessl v Esslingu obsojen na 4 mesece težke ječe. — Človek se mora res čuditi, da so še dandanes nekateri ljudje tako neumni, da se branijo proti postavi in da izvršitelje te postave — ki so vendar sami veliki reveži — psujejo in napadajo! Vsemu temu je kriva le hujskarija!

Uboj tovariša.

Gradec, 11. januarja. Armadna divizijska sodnija razpravljala je proti črnovojniku Johanu Pistlan iz Velikoveca na Ko-